

ЗАМЪЧАНІЯ

ПЪРВЫЯ ЧАСТИ

ГОРОКІЯГО ПЪТНИКА.

(1) Позната е всѣмъ птица, коѣжъ обично Българи назоваваѣтъ кукувицѣ, а по нѣкоя си мѣста ѣ наричаѣтъ и любицѣ. Простый народъ съ голѣмѣ радостъ слуша въ пѣрва пролѣтъ нейнѣ гласъ, и многи отъ нуетовѣрія, кое е устало отъ баснословнаго вѣка, броѣтъ, когда ѣ изъ пѣрво чюѣтъ да кукува, колко пѣти ще покукува, и мыслятъ, че толико години щѣтъ поживѣ. Та може и до сто пѣти по нѣкогда да продължи засебно свое кукуванье. Обично дохожда въ Старѣ Планинѣ посрѣдъ априла мѣсеца.

Горекы юнацы най много ѣ обичаѣтъ, и догдѣ и не чюѣтъ гласъ не изхождаѣтъ въ шумѣ. То птицезрѣніе или отъ старо время сѣ наслѣдили ускоцы (хайдути) или за то що, когда та ся появи въ планинѣ, тѣ знаѣтъ, че планинскій въздухъ ся е вѣкы ублажилъ, и шумакъ доста е за да гы закрива. Много юнашкы пѣсны ся пѣѣтъ по Българіѣ въ нейно имя, какъ то и въ соколово имя.

Понеже възпомянѣхмы баснословный вѣкъ, нѣще да е излышно да кажимы нѣколико рѣчи въ общѣ о баснословій, а особенно за българско баснословіе, изчѣрпаѣще то отъ нѣкоя си остаткы отъ народа нашего проповѣданія.

Человѣкъ собственно сматраямъ ражда ся съ чудесны умственны силы на тойзи чудесный свѣтъ, и между всѣмъ животнимъ, самъ той е неизчѣрпный источникъ на много голѣма и чудесна изнамѣренія. Нѣ тѣй умственны силы въ негово дѣтство и младостъ затымнины сѣ отъ глунавое